

mindre Skibe, Torpedoskibe og Mineanlæg, altsaa et mere rent defensivt Formaal og mere egnet til Kystforsvar. Det er ud fra denne Betragtning, at man har strøget Bevillingen til Paabegyndelse af et nyt panserskib. Flertallet har saa der indsat for det første 25,000 Kr. mere til Skjold og 75,000 Kr. til et Marinefartøj, medens Mindretallet i Stedet for de 100,000 Kr. har indsat 100,000 Kr. til en Fyr- og Bagerdamper paa Sjællands Vestkyst. Jeg skal paa den Gruppens Vegne, som jeg repræsenterer — jeg kan ikke tale paa hele Flertallets Vegne — sige, at vi vilde kunne have indladt os paa en Forhandling om dette, men det er jo et Faktum, at saa langt man kan gaa tilbage i dette Tings Behandling af Værstskontoen, har det været en fra alle Sider anerkendt Ting, at disse 1,200,000 Kr. skulde gaa til militære Nybygninger, og det har ogsaa vist sig ved Samraad med Ministeren, at der fra Regeringens Side ikke var Skjægge af Udsigt til at vente Støtte til Indsættelsen af en saadan civil Skibsbygningskonto her. Den Gruppe, som jeg hører til, har derfor anset det for at være unyttigt at tænke paa at faa noget saadant i Stand, og jeg antager, at Højremindretallet af principielle Grunde er enig om at være derimod. Resultatet er nemlig dette, at der er en betydelig større Nedsættelse foreslaaet af Mindretallet end af Flertallet paa Værstskontoen, men jeg skønner ikke rettere, end at der her er noget lignende Tilfældet som, da vi forhandlede om Krigsministeriets ekstraordinære Budget, nemlig at det ikke lykkedes de Herrer af Mindretallet under Forhandlingerne at tilvejebringe det mindste Spor af Sandsynlighed for, at de paa dette Punkt kunde gennemføre deres Standpunkt. Vi have derimod stillet os paa det solidere og uangribeligere Standpunkt: Vi gaa ikke højere end i Fjor, vi holde os vedblivende paa det Standpunkt med Hensyn til Værstskontoen, som en Gang Lovgivningsmagtens to andre Faktorer ere gaaede ind paa. Der ved mene vi, at vi staa paa et stærkt Standpunkt, som vi kunne holde. Samraadet under Nr. 226, der angaar Udgifterne til Beklædning, har drejet sig om Marinens Regnskaber i det hele taget. Formen for disse Regnskaber stammer fra den graa Oldtid, fra Aftaler og Forudsætninger, som mange af os ikke have været med til og ikke ret kende; sikkert er det, at de ere lidet overskuelige. Jeg skal henvise til den sidste Statsrevisionsbetænkning Side 315—16, hvor det har vist sig, at der har været Uoverensstemmelser, som det ikke en Gang har lykkedes Marinens eget Regn-

skabsvæsen at opklare trods vistnok meget alvorlige Bestræbelser. Dette tyder paa, at der er en Uklarhed ved Ordningen af Marinens Regnskabsvæsen, at der er noget mangelfuldt ved den hele Regnskabsopstilling, thi ellers maatte vel den lille Fejl kunne være opklaret. — Jeg skal omtale et Punkt, som ikke er nævnt i Betænkningen, fordi Udvalget har tiltraadt Regeringens Forslag. Det er det tidligere her i Tinget meget omstridte Punkt om en Bevilling af 11,600 Kr. til Nyboder til Omlægning af Gærnersgade mellem Borgergade og St. Pauls Kirkeplads. Naar Finansudvalget tidligere har ment at maatte modsætte sig det, var det, fordi man syntes, at Kjøbenhavns Kommune skulde bidrage til et saadant Arbejde, som jo sikkert ogsaa interesserede den. Denne Del af Gærnersgade er mere og mere bleven en Færdselsaaere af væsentlig Betydning for den Del af Byen, og jeg kan ikke skønne rettere, end at den for Kjøbenhavns Kommune er af nok saa stor Interesse som for Marinen i og for sig. Den hidtilværende Ordning var forbunden med — jeg ved ikke, om jeg tør sige en Fordel — men den var i alt Fald i flere Henseender ikke saa ilde. Brolægningen var saa forfærdelig, at overhovedet ingen Bogn kunde køre paa den, og derfor fik den Del af Marinens Undervisningsanstalter, som ligger i denne Gade, den højst ondselige No til sin Virksomhed. Tidligere har Marineministeriet villet have Gaden asfalteret, hvilket jo vilde blive en Del dyrere, og det er man derfor ikke gaaet ind paa. Naar der nu bliver lagt Stenbro, vil der vel maatte blive mere Uro for Eleverne, men man maa samtidig tage i Betragtning, at den nuværende Brolægning er saa skandaløs, hører i den Grad til Brolægningens antediluvianiske Periode, at Staten ikke kan lade den passere, men selv maa bekoste Omlægningen, naar der ikke er Udsigt til at faa et Bidrag fra Kommunen, og naar Marineministeren derom har erklæret, at han var berettiget til at sige, at dette er fuldstændig umuligt. Man er derfor i Nar gaaet ind paa denne Bevilling. — Under Betænkningens Nr. 227 er der foreslaaet en Nedsættelse af det til Brændsel og Belysning for Underofficersskolen begærede Beløb af 3,700 Kr., og af det til Bygningens Vedligeholdelse og Istandsættelse begærede Beløb af 6,000 Kr. Til Brændsel og Belysning har der tidligere været opført et højere Beløb end i Nar, idet der er foretaget Reduktioner paa forskellige Maade. Udvalget mener imidlertid, at Beløbet kan reduceres endnu yderligere med 300 Kr. Man vil lægge Mærke til, at